

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

همایون "باختریانی"

۲۹ اکتوبر ۲۰۱۶

تصحیح، تنظیم و شرح لغات: خ. معروفی

دیوان

"عبدالله شهاب تُرشیزی هروی"

۱۹۱

مُقَطَّعات

۹۲

تا چند به مهر این و آن، پابندی آن به، که نهی پا به ره خورسندی
تنبیه بود این بس، که به بخت تو ایاز گردیده بتر، از "حسن میمندی"

* * *

غمین مباش، که دور فلک به کام تو نیست که گر بُدی، ز تو مر خلق را، ضرر بودی
بدین حرارت و سردی، که تیر و دیمه اند نعوذ بالله، اگر جَدی، اوج خور بودی

* * *

بر شعر من، هرانکه گیرد آهو بی شُبّه بود، سگ شکاری
زیرا، که بود به دشت هموار آهوگیری، شِگرف کاری

^۱ مصراع اول این منظومه در اصل دیوان صریحاً مخدوش و سخت مبتلا به کمبود هجا آمده است، بدین صورت:

تا چند به مهر این و آنی

بنا بر ساخت سه مصراع بعدی، که در وزن رباعی آمده اند، باید مصراع اول را به شکل بالا، شکل می دادم و آرزو دارم، که خواست شاعر هم چنین بوده باشد!!! (خ. معروفی)

^۲ ب. بهزار

^۳ "حسن میمندی" (میوندی) وزیر فاضل سلطان محمود غزنوی بود و استاد "ابوالفضل بیهقی"، دبیر مسعود غزنوی (خ. معروفی)

^۴ الف. شود